

samlede skovareal. Baggrunden for ønsket om offentligt ejede skove er, at der i driften af disse bedre kan lægges vægt på at fremme en flersidig produktion af såvel træ og træprodukter som miljø- og fritidsgoder, ligesom samfundets målsætning normalt vil være en anden, og tidshorisonten normalt længere end en privat ejers. De miljø- og fritidsgoder, der er og ønskes frembragt i skovene, kan nemt blive en så stor økonomisk belastning for den private ejer, at det er oplagt at fremme dem gennem statsskovdrift, ligesom de øvrige skovpolitiske mål mere direkte kan nås gennem statsdrift.

Ved statsdrift anlægges en samfundsmæssig ressourcebetragtning. Der opbygges vedmassereserver med høj værdi med henblik på at afbøde forsyningsmæssige krisesituationer, stabilisering af træmarkedet etc., uden at den kortsigtede, privatøkonomiske side af sagen bliver dominerende. Statsskovene kan endvidere i et samspil med den private skovsektor sikre arbejdspladserne i følgeindustrierne gennem f.eks. etablering af råtrælagre, merhugst når industrien mangler træ osv. Herudover er statsskovene velegnede til at skabe arbejdspladser i perioder med arbejdsløshed.

Både private og offentlige skove giver mulighed for produktion og immaterielle goder. Forskellen mellem de to ejerformer ligger især i muligheden for og pligten til at tilgodese de sidstnævnte hensyn. Privatskovene forsøger, så langt som det økonomisk er muligt, at tilgodese de immaterielle hensyn, mens de offentlige skove skal tilgodese større arealer med løvskov, arealer med danske træarter og i større grad bevare overmodne bevoksninger/stævningsskove m.v. Samtidig vil de offentlige skove lettere kunne stille faciliteter til rådighed for publikum. De offentlige skove er åbne for almenhedens færdsel uden begrænsninger, medens publikum i de private skove alene må færdes på skovvejene i dagtimerne.

Den statslige skovtilplantning kan endvidere benyttes til demonstration og vejledning for private, der ønsker at plante skov.

Statslig erhvervelse og tilplantning udelukker ikke senere salg af skove til private. I forbindelse med sådanne frasalg skal det dog sikres, at der ikke sker en tilsidesættelse af de hensyn, der nævnes i lovforslagets formålsparagraf.

Forinden en større skovtilplantning vil finde sted, skal der udpeges skovtilplantningsområder. Dette vil ske i regionplanlægningen. Retningslinierne for udpegningen af skovtilplantningsområderne vil bl.a. blive fastlagt med hjemmel i skovloven samt de forskellige planlove.

Skovtilplantning i et moderat tempo vil være at foretrække. Herigennem sikres en sikker forsyning med det rette frø- og plantemateriale, en jævn udvikling i behovet for arbejdskraft og senere jævnt udbytte af træ og træprodukter. Den langsomme skovtilplantning minimerer samtidig risikoen for fejlinvesteringer.

En langsom skovtilplantning vil af sig selv medføre, at der opnås en jævn fordeling af alle aldre i skoven. Herved undgås de store monotone flader af ensaldrende skov. Et sådant varieret skovbillede har oplevelsesmæssigt og naturmæssigt et stort indhold. Samtidig vil det være muligt løbende at eksperimentere med forskellige træarter for at opnå et blandet og varieret skovbillede.

Miljøministeriet vil som et ideelt mål finde det ønskeligt, at det danske skovareal fordobles fra de nuværende 12 pct. til ca. 25 pct. af landets areal i løbet af en »trægeneration«, dvs. over det næste trekvarte århundrede. Dette vil med en ligeligt fordelt indsats indebære en årlig tilplantning på op til 5.000 ha, medens der for tiden tilplantes 1.000-1.500 ha. I de forannævnte redegørelser peges på, at statens del af tilplantningen skal være væsentlig, hvilket vil blive søgt opfyldt efter de kommende års bevillingsmæssige muligheder.

Ved statslig skovtilplantning vil Skov- og Naturstyrelsen varetage de hensyn, der er formålet med erhvervelsen af den pågældende ejendom. Der vil dog ikke nødvendigvis skulle ske en fuldstændig tilplantning af en ejendom, uanset om den er erhvervet med tilplantning som hovedformål. Modsætningsvis kan der godt ske en vis tilplantning af ejendomme, erhvervet med begrundelse i øvrige friluftsmæssige forhold.

Uanset om der plantes nåleskov eller løvskov, skal der etableres skovbryn, og i nåleskovene skal der endvidere indplantes løvtræer af hensyn til stabilitet, publikum, dyreliv osv. I skovbrynene vil der blive indplantet danske buske (med bær) og træarter. Herved øges i særlig grad fuglenes og insekternes fødemuligheder.

En langsom skovtilplantning vil medføre, at det bliver muligt at placere de åbne arealer med græs, marker, moser, heder m.v. på de rette steder. Derved øges den landskabelige variation, som sammen med de deraf følgende mange skovbryn giver mange leveduligheder for dyr og fugle.

Den statslige skovplantning vil være et supplement til privat skovtilplantning, hvortil støtte også vil være nødvendig. Der henvises vedrørende ikke-statslig skovplantning til lov om støtte til forbedring af struk-